

A BIBLIA KÉPEKBEN
ÓTESTAMENTUM

B 41

A TEREMTÉS
AZ EREDENDŐ BŰN
AZ IGÉRT MEGVÁLTÓ

Didaktikai pedagógiai jegyzetek a kisfilm vetítéséhez.

Az egyetlen nagy esemény, melyről az egész történelem fakadt, Isten terve, amely ennek a világnak teremtésével kezdődött és "uj föld és uj eget" teremtésével fog befejeződni a győzelmes Jézus Krisztus birodalmával. A teremtés, az elbukás és a Megváltó eljövetelének ígérete alkotják ennek az üdvözítő történelemnek a kezdetét.

Doktrinális tartalom:

2- 14 kép : a teremtés

15 - 20 kép: az elbukás és a Megváltó eljövetelének az ígérete.

A Biblia költői himnusz formában meséli el a teremtés tényét, nem tartalmaz tudományos magyarázatot a világ eredetére vonatkozóan. Istent majdnem emberként ábrázolja. Az Ő lelke lebegett a vizek felett. Ő szól : Legyen világosság. Ő teremtett embert a porból.

A teremtés hat napra való felosztása nem időrendi sorrendet, hanem költői sorrendet kíván tartani abból a célból, hogy könnyen emlékezetbe vésődjék és memorizálható legyen. A megnevezett teremtmények képviselik mindazt, amit Isten teremtett.

A szerző saját korának alakjait és jelenségeit ábrázolja. Különbséget kell tenni tehát aközött, ami kijelentésre kerül és a mód között, ahogyan kijelentésre kerül.

A mód:

1. nap: Isten elválasztja a fényt a sötétségtől /4 kép/
2. nap: Isten elválasztja az eget a földtől /5 kép/
3. nap: Isten elválasztja a vizet a szárazföldtől / 6 kép /
és megteremti a fákat /7 kép/
4. nap: Isten elhelyezi a napot a fény birodalmában, a sötétség birodalmában pedig a holdat /8 kép/
5. nap: Isten életet ad a tengereknek és az égnek a halak és madarak megteremtésével /9 kép/
6. nap: Isten életet ad a földnek benépesítésé-ve azt az állatokkal /10.kép/
- x 7.nap: Isten pihen

I. A tartalom:

1. A világnak kezdete volt. Valamikor nem látszott, Isten ellenben mindig volt. Ő teremtett mindent.
2. Isten teremtette az eget és a földet. Nem használt fel semmilyen előbb már létező anyagot. Isten csodálatos módon a semmiből hívta létre a világot.
3. Isten mindent a semmiből teremtett.
4. Isten megáldotta és megadta néhány teremtményének az erőt, hogy az Ő általa kapott életet továbbterjessze.

5. A férfi és a nő különleges teremtményei az Istennek. Ők az Ő képe és hasonlatossága. Isten azért helyezte a földre az embert, hogy az Ő nevében uralkodjék az egész teremtés fölött.

6. Isten megszentelte a 7. napot és magának tartotta azt fenn.

A genezis első fejezete feltételezi az angyalok teremtését, de nem beszél róla: a Szentírás más könyveiből tudjuk, hogy őket az anyagi világ előtt teremtetten Isten. /Jób 38. 7/ és hogy egy részük bűnbeesett, ezért Isten akaratából elbuktak. /Péter 2. Apok. 12. 7/ A 2. kép: A harc az égben - az Apokalipszis által elmondottakat mutatja be. Ádám és Éva bűnbeesésének és bűnhődésének történeténél is szükséges különbséget tenni az elbeszélés módja és a kinyilatkoztatott dolgok között. A mód megfelelhet az akkori nép észjárásának, míg a nyilatkoztatott dolgok, igazságok, melyeket Isten tárt fel, minden idők minden embere számára.

A Bibliái elbeszélés így hangzik:

1. Évát az Isten Ádám egyik bordájából alkotta /nem tudni pontosan, hogy ez a szó helyes fordítás a héber eredetiből/
2. Isten megengedte az embernek, hogy egyen az élet fájának gyümölcséből
3. Azonban a jó és a rossz fájának gyümölcséből nem.
4. Az ember képes volt arra, hogy nevet adjon minden állatnak.
5. Nem szégyellte meztelenségét.
6. A kígyó megkísérti az embert, ő pedig kevélységében engedetlen lesz
7. A/ Isten megátkozza a kígyót, megbünteti és elűzi az embert, de egy ígérettel bocsájtja el.

Értelmezésül:

1. Az első nő az első férfiból lett. Egyik a másikhoz tartozik. Szigorú egyesülése annak az emberi nemnek, amely teljes egészében Ádamtól származik.
2. A halhatatlanság ajándéka.
3. Isten próbára teszi az embert.
4. Az ember okos és képzett volt.
5. És nem volt a szenvedélyek rabja.
6. Nem engedelmeskedett Istennek, miután egy nála magasabbrendű lény y - Isten ellensége- megkísértette őt.
7. Ez a lény bűnhődésre ítéltetett. Az embert azonban felelőssége kisebb lévén- Isten saját irgalmas, megmentő tervének részesévé tette. Istennek ez a terve ígéret formájában benn van az ítéletben, amit a kígyó ellen hozott.
1. Örömteli kinyilatkoztatás az Ádám, Éva és leszármazottaik számára-
2. Ellenkezést vetve Éva és a kígyó, Éva ivadéka és a kígyó között.
3. Utalás az ígéret teljesítésére Jézus Krisztus által, melyet mi jól ismerünk, de ősszüleink előtt még titokzatosan rejtve maradt.

Éva Isten kegyelméből azt az ígéretet kapta, hogy megszabadulhat a kígyótól. Hasonlóképpen leszarmazottai, akik hozzá hasonlóan kísértésbe esnek. Ez a történet mindannyiunkban ismétlődik.

Szükségünk van Isten segítségére, kemény küzdelem ez.

A jövődőlés az anyagi üdvözlettel teljeseedik be, Mária beleegyező igen-jével, amely mindnyájunk nevében hangzott el, Jézus szenvedése, halála és feltámadása legyőzi a gonoszt, Husvétkor megújult, bűntől megszabadult emberiség Krisztussal együtt támad fel, A Szentlélek mindenkinek megadta majd az erőt, hogy résztvehessen Krisztus győzelmében.

Alkalmazás életkor szerint-

A kicsiknek /3 éves kortól hét évesig/ a teremtés történetét rendkívüli józansággal kell elmondani, mert nagyon könnyen mesévé válhat, amelyen az Isten varázslóként szerepel, és Máris kívül vagyunk a vallásos légkörön. Jobb úgy beszélni a gyermeknek a teremtésről, amelyen az most, arra buzdítva őket, hogy csodálják meg mindazt, amit most látnak, tapasztalnak, a virágokat, a napot, a természetet.

Kilenc évtől felfelé a gyermek felfedezi az emberi képességek határait és ezzel Isten mindenhatóságát. Mostmár elmélyülhetünk a teremtés történetében. De ekkor nem csupán úgy kell bemutatnunk, mint a Mindenható Isten bemekművét, hanem mint az ő atyai szeretetének kifejezését /Hollander/

2. Elemi iskolás gyermekek számára nem időszerű kifejezetten rámutatni arra, hogy különbség van a történetek elmondásának módja és a megtörtént ~~események~~ dolgok között. Ezt éreztetni lehet a részletek magyarázata során. Daniel Rops /A VE 1961./ koc. művében Ábrahám történetének kezdetét és az azt megelőző korok történetét /A Genezis első 11. fejezetét/ himnuszok formájában mutatja be, amelyeket a zsidók sátraik között a tűz mellett énekeltek. Valami hasonló valósult meg a B.- 52 az. összefoglaló kisfilmben.

Nem szabad azonban elfelejteni, hogy az egyházi dokumentumok /Encicl. Humani Generis és levél Suhard biborshoz 1948. jan. 16./ kijelentették, hogy ezek a fejezetek a valódi értelemben vett fajtörténethez tartoznak, ha az előadás módja különbözik is attól, ahogyan egy modern történész előadná.

Felsőbb osztályokban további elmélyítésre van lehetőség. A Szentírásból a következő részletekre lehet támaszkodni:

A teremtő Isten Ap . Csel. 4, 24, 15, 17-23. Rómaikall, 36, Zsid. 11. 3 Jelenések 4, 11., 10. 6., 14, 7/

A teremtés és Jézus Krisztus /Isten képére teremtett, Krisztus képére teremtett lesz. Krisztuséra, aki a teremtés igazi modellje I. Kor., 8, 5, Kol 1, 13-17. Zsid. 1, 1-3/.

A teremtés Isten részéről való indítéka Róm 11 35 jel 1. 15

A teremtés célja: Ef 3 12, 3, 16, 21.

Isten a fény /4 kép I. Ján 1. 5 Jel 22, 4-5/

Ugy viselkedjétek, hogy a fény gyermekeinek neveztessetek:

János 12 35 - 36 Ef 5, 8-14 I. Tessz. 5, 5 I Ján 5, 10 /

Krisztus a fény, a világosság, amellyel Isten megkezdi a teremtés munkáját, az igazi világosság szimbolum, a K isztusé, aki a valóságos csúcspontja a teremtésnek /Luk 1, 78 79., 2 32. János 1, 4-5., 3, 192 9, 12 46 OFR., valamint husvét előestéjén az Exultat.

Befejezésül valamennyi korcsoport számára tanácsos lassan újra leforgatni a vilmet, közben a gyermekek áhitatosan mondják el a 103 zsoltárt / a teremtés himnuszát / és a 8 zsoltárt / az emberek a teremtésben / amelynek hálaadást, dicséretet és odaadást fejeznek ki Isten iránt, aki ezekben a pillanatokban is teremítő munkát végez. Idősebb növendékeknek kifejezetten utalni lehet a bibliai irodalom problémájára, úgy, hogy a tábla oldalára felírjuk : a Biblia mondja /irodalmi elbeszélés/, a tábla másik oldalára Értelmezése /Doktrinális és történelmi igazságok, amelyek az elbeszélésben foglaltatnak/. A hitvédelmi magyarázatoknál jobb, ha azon időzünk el, hogy milyen értékekkel bírnak a szövegek az elbeszélte események, Pl.

1. az emberi méltóság 8 zsoltár.

2. az összetartozás nagy törvénye, mely összefűz bennünket az első emberrel, Édémmal /Éva is belőle származik/, De Krisztussal Cdf. Róm 5 12-21/

3. a bűnbeesés nagy csapása /megmagyarázza az ellenszegülést, melyet magunkban érzünk/

eredete: Ján 13, 3 Ap csel. 5, 3 Róm 5 12, Tessz 3, 5 Jakab 1 13-17 IJán. 3, 7-10/

Ellent kell állnunk a gonosznak: Ef 6, 10-17, / I Pét 5, 8-9

A bűn lényege és hatalma Luk 15 11 - 32 Róm 3 9 - 23., 6 12 - 21, 6 12^a 23., 7 7 25 IJán. 3 - 4 - 17

103 zsoltár: A teremtés Himnusza

Áldjad lelkem az Urat !

Uram, Istenem, mindennél nagyobb vagy!

Főnségbe és méltóságba öltözől.

A fény, mint köntös, úgy fog körül.

Az eget kifeszíted, mint a sátozt.

lakóhelyed a vizek fölött rendezted be,

A felhőket fogatként használod

a szelek szárnyán szállsz tova.

A földet biztos alapra helyezted

nem inog meg az idők folyamán,

Vizek árjával veszed körül.

a hegyeket is vizek borították.

Fűvet nevelsz az állatoknak,

a növényeket, hogy az ember jóllakhasson

hogy földből kenyeret nyerjen.

Te alkottad a holdat, hogy az időt mérje,

és-a-

és a nap is tudja, mikor nyugodjék le.
Az ember elindul munkája után,
hogy dolgozzék az est beálltaig.
Milyen sokrétű a te műved Uram !
Mindent bölcsességedben alkottál,
s a föld teremtményeiddel van tele. ~~De a vég~~
Rád vár minden élő,
hogy élelt adj nekik kellő időben,
Megadod nekik és ők összegyűjtik
kitárod kezéd, s eltelnék javakkal.
De ha elrejtéd arcodat, félelem szállja meg őket,
Ha megvonod éltető erődet,
elpusztulnak és a porba térnek.
Am, ha kiárasztod lelkedet
fölélednek, és megújítod a föld szimét.
Dicsőség legyen az Urnak mindörökké,
Örüljön az Ur műveinek!
Egész életemben az Urnak énekelek,
zsoltárokkal dicsérem, amig csak vagyok.

8 zsáltár

Uram, mi Urunk, milyen csodálatos
széles e világon a Te neved!
Dicsőséged az egekig magasztalja
a gyermekek és kicsinyek ajka.
Védőbástyát emeltél elleneid ellen,
hogy elhallgattasd az ellenszegülőt és a lázadót.
Bámulom az eget, kezéd hűvét,
a holdat és a csillagokat, amiket alkottál.
Mi az ember, hogy me/gemlékezel róla,
az emberfia, hogy gondot viselsz reá.
Majdnem isteni lényé titted,
dicsőséggel és fönséggel koronáztad.
Hatalmat adtál neki kezéd műve fölött,
mindent lába alá vetettél.
minden juhot és barmot, a mezők vadjait.
az ég madarait és a tenger halait.
mindent, ami a tengerek ösvényén kering.
Uram, mi Urunk, milyen csodálatos
széles e világon a Te neved !

I TEREMTÉS, AZ EREDETI BŰN A MEGVÁLTO IGÉRETE

2. Isten a világot a semmiből alkotta.

Kezdetkor teremtette Isten az eget és a földet. A föld pusztta volt és üres, sötétség borította a mélységeket és Isten lelke lebegett a vizek felett.

A filmben Isten emberi alakban van ábrázolva, konkrét szimbolumként, közvetve aképen a Biblia utasításait. De minden bibliai jelképnek, épen mert jelképek, túl kel mutatniok az anyagi ábrázoláson és sejtetniök kell a misztériumot. Maga az a tény, hogy Isten a semmiből alkotott, nagy rejtélyes misztériumnak tekinthető. A stilizált alakoknak /Istenének pl./ az a céljuk, hogy megtagadják a tulságosan realisztikus emberhasonlóságot, így az ábrázolás a szellemi valóság szimbolumát nyújtja.

3. Harc az égen

Ezután nagy harc támadt a mennyben, Mihály és angyalai megtámadták a sárkányt. A sárkány és angyalai védekeztek, de nem tudtak ellenállni. s nem maradt számukra hely a mennyben. Levetetteék a nagy sárkányt, azósi kigyót, aki maga az

ördög, a sátán, aki a tévutra vezeti az egész világot. A földre vetették. A Földre vetették a vele együtt letaszították angyalait is. /Jel. 12 7-9/

4. Isten elválasztja a világosságot a sötétségtől

Isten így szólt: legyen világosság és világosság lett. Isten látta, hogy a világosság jó, Isten elválasztotta a világosságot a sötétségtől. A világosságot nappalnak nevezte Isten, a sötétséget pedig éjszakának. Azután este lett és regge, az első nap.

Isten teremő tevékenységének szellemi volta különösen a szemek tekintetében és a kéztartásban nyilvánul meg, melyekből árad a teremő erő. Ugy tűnik, mintha a kezek szeretettel simítanak és alakítanak a teremtményt, ami ezen a képen a fény.

5. Isten elválasztja az eget a földtől.

Isten újra szól: A vizek közepén keletkezzék szilárd boltozat és alkosson válaszfalat a vizek között. Ugyis lett. Isten a boltozatot égnek nevezte. Erre este lett és reggel: a második nap.

A szem a képen, a kézmozdulat fejezi ki a teremő tevékenységet.

6. Isten elkülöníti a vizet a szárazföldtől.

Isten ismét szólt: Gyűljenek össze az ég alatti vizek egy helyre és óceánok vizének hatalmas kiterjedésére hasznos dolog felhívni a gyermek figyelmét erre a részletre, az ilyen és hasonló utalások hozzászoktatják ahhoz, hogy figyelmesen olvassa a képeket és a szereplő személyek tartásából felfedezze a vallásos igazságokat.

7. Isten megteremti a fákat és a növényeket.

Akkor megint szólt az Isten: Teremjen a föld zöldellő növényeket, amelyek termést hoznak, és fákat, amelyek magot rejtő gyümölcsöt teremnek a földön.

Ugy is lett. Este lett és reggel: a harmadik nap.

Fel kell hívni a figyelmet a különböző virágok sokaságára és Isten megtermékenyítő és osztó mozdulatára.

8. Isten felékesíti a fény birodalmát nappal, a sötétség birodalmát a holddal.

Akkor megint szólt Isten: Legyenek világító testek az égbolton. Ugy is lett, Isten megteremtette a két nagy világítót. A nagyobbik világítót, hogy uralkodjék a nappalon és a kisebbik világítót, hogy uralkodjék az éjszakán, s hozzá még a csillagokat. Este lett és reggel: a negyedik nap.

Figyelemreméltú az erőteljes mozdulat, mellyel Isten elválasztja egymástól a két szférát.

9. Isten életet ad a tengereknek és az égnek a halak és madarak megteremtésével.

Isten szólt: A vizek teljenek meg az élőlények sokaságával, az égen, a föld felett pedig röpködjenek a madarak. Isten megteremtette a nagy tengeri állatokat, és mind az élőlényeket, amelyek mozognak vagy a vizen uszkálnak, és a röpködő madarakat is, ugyancsak fajtájuk szerint Isten megáldotta őket és így szólt: Legyetek termékenyek, szaporodjatok, lepjétek el a tengerek vizét, és a madarak is szaporodjanak a földön. Este lett és reggel: az ötödik nap.

10. Isten megteremtette a világot.

Aztán szólt az Isten: Hozzon létre föld élőlényeket fajuk szerint: háziállatokat, csúszómászókat és mezei vadakat. Ugy is történt-

11. Isten megteremti az embert

Akkor az Isten megalkotta az embert a föld porából és orrába lehelte az élet leheletét. Így lett az ember élőlénné. Isten Ádámnak nevezte el őt /annyit jelent: földből való, lett./

Az ember teremtésénél a testtartás nem fejezi ki annyira a teremtő erőt, inkább az Atya figyelmes szeretetét érezzük a teremtménye iránt. Ugyanakkor az ember, aki a magasban feléri, átkarolja Istent, a földről jön: lábai még érintkeznek a talajjal.

Ez a kép hatásosan fejezi ki azt, hogy az ember a teremtés koronája, különösen a kegyelem által való felemelkedésben, és hogy az egész teremtő munka szeretetből való tevékenység. /kezdve attól, ahogyan az Isten kezei gyengéden formálják a fényt, a növényeket és állatokat, egészen addig, amikor megöleli az embert, amelyet éppen teremt./

12. Isten parancsot ad az embernek.

Az Uristen kertet telepített az Édenben. Keleten, és odahelyezte az embert, akit teremtett. És az Uristen a földből mindenféle fát sarjasztott, ami tekintetre szép és tállálkozásra alkalmas. Azután kisarjasztotta az élet fáját a kert közepén, meg a jó és a rossz tudásának a fáját. Egy Édenben eredő folyó öntözte a kertet.

Az Uristen vette az embert és Éden kertjébe helyezte, hogy növelje és őrizze.

Az Uristen parancsot adott az embernek: A kert minden fájáról ehetsz. De a jó és rossz tudás fájáról ne egyél, mert amely napon eszel róla, meghalsz.

13. Ádám nevet ad mindenegyik állatnak.

Azután így szólt az Uristen: Nem jó az embernek egyedül lennie, alkotott neki segítőtársat, aki hasonló hozzá. Az Uristen az emberhez vezetett minden állatot, hogy lássa milyen nevet ad nekik. De a maga számára az ember nem talált segítőtársat, aki hasonló lett volna hozzá.

14. Isten megteremti Évát és megalkotja a házasságot.

Ekkor az Uristen álmat bocsátott az emberre, s mikor elaludt, kivette egyik oldalcsontját és megalkotta az asszonyt, és az emberhez vezette. Az ember így szólt: "Ez más csont az én csontomból, és hús az én húsból. Ezért a férfi elhagyja apját és anyját és feleségéhez ragaszkodik, és a kettő egy test lesz.

Egész sereg teremtmény veszi körül Ádámot. Mégis hiányzik neki egy magához hasonló lény. Maga Isten oltotta szívébe, ezt az érzelmet, és most Évával, akit áldó kezeivel a még alvó Ádamból teremt, betölti az űrt.

15. A Sátán kigyó alakjában bűnre csábítja Évát.

A kigyó ravaszabb volt minden földi állatnál. Ezt mondta az asszonynak: Valóban mondta Isten, hogy nem ehettek a kert valamennyi fájáról? Az asszony így válaszolt a kigyónak: a kert fáinak gyümölcséből ehetünk. Isten csak a kert

közepén álló fa gyümölcséről mondta: Ne egyetek belőle, ne érintsetek, nehogy meghaljatok!

Erre a kigyó így beszélt az asszonyhoz: Semmiesetre sem fogtok meghalni. Isten jól tudja, hogy amely napon ebből esztek, szemetek felnyílik, olyanok lesztek, mint istenek, akik ismerik a jót és a rosszat. Az asszony látta, hogy a fa élvezhető, tekintetre szép és csábit a tudás megszerzésére, vett tehát gyümölcséből és megette.

Figyeljük meg, hogy a kép háttére, amely Éva és a kigyó beszélgetése alatt még zöld és derűs, hogyan sötétedik el a következő képen, amelyen Éva megkínálja társát a tiltott gyümölccsel. A színek megváltozása ősszüleink életfeltételeinek megváltozására utalnak, a bűnbeesés előtt és után.

16. Éva bűnre csábitja Ádámot.

Azután adott férjének és az is evett belőle.

Erre felnyílt a szemük, észrevették, hogy meztelenek. Fügefaleveleket fűztek-össze és kötenyt csináltak maguknak.

17. Isten ítéletet hirdet az ember fölött.

Azután meghallották az Uristen lépteit. Az ember és az asszony elrejtőztek az Uristen előtt a kert fái között. De az Uristen hívta az embert és így szólt hozzá: Hol vagy? Ő így válaszolt: Hallottam lépteidet a kertben és féltem, hogy meztelen vagyok, tehát elrejtőztem. De ő így szólt: Ki adta tudtadra, hogy meztelen vagy? Ettél a fáról, amelyről megtiltottam, hogy egyél? Az ember így válaszolt: Az asszony adott a fáról, akit mellém rendeltél, ezért ettem. Az Uristen megkérdezte az asszonyt: Mit tettél? Az asszony így felelt: A kigyó vezetett félre, azért ettem.

Amikor Isten újra megjelenik ősszüleink előtt, arca haragos, tekintete szigorú, kezét, amelyet előbb alkotó és áldó mozdulattal kinyújtva tartott, most mellére szorítja, a másik kéz oldalra ejtve, szintén bizalmatlanságot fejez ki. Az állatok révetegen állják körül Istent. A emberpár elrejti arcát az erdő sötétjében, a háttérben az ég sötétedik.

17. Isten megátkozza a kigyót és megígéri a Megváltót.

Az Uristen így szólt a kigyóhoz: Mivel ezt tetted, átkozott leszel mindegyik állat között. Hasadon csuszol és a föld porát eszed életed minden napján.

ELLENKEZÉST VETEK KÖZED ÉS AZ ASSZONY KÖZÉ ÉS IVADÉKOD ÉS AZ Ő IVADÉKA KÖZÉ. Ő SZÉTTIPORJA FEJEDET, TE MEG SARKÁT VESZED CÉLBA.

Az asszonyhoz pedig így szólt: Megsokasítom terhességed kinyait, fájdalmak közepette szülsz gyermekeidet. És férjed uralkodni fog rajtad. Ádámnak ezt mondta: Mivel hallgattál az asszony szavára és ettél a fáról, a föld átkozott lesz miattad. Tövis és bojtosjtjánt terem számodra. Arcod veritékével eszed a kenyeredet, amíg vissza nem térsz a földbe, amiből vétettél. Mert por vagy és a porba térsz vissza. Évának nevezte feleségét, mert ő lett minden élő anyja.

Ezt a képet úgy kell felfogni, mint a film kulcsjelenetét. Hosszan el kell időzni rajta. Az előző képsorral ellentétben, amelyen a bűnbeesés drámája uralkodott, itt a gyermekeknek nagy bizalmat és reményt kell nyerniök Istenben, aki megszabadít

minket.

Elmélkedjenek a gyermekek Isten irgalmas jóságán, amellyel ebben a pillanatban határozta el, hogy bűneink ellenére megszabadít bennünket.

19. Isten kiűzi az embert a paradicsomból.

Az Urísten pedig bőrből ruhát készített az embernek és a feleségének. Azután eltávolította őket az Éden kertjéből, hogy az ember művelje a földet, melyből lett. Az Éden kertjétől keletre odaállította a kerubokat és a fenyegető tüzes kardot, hogy őrizték az élet fáájához vezető utat.

Még kell figyelni, hogy jóllehet a kép rendkívül drámai, mégsem kelt félelmet. Elmélkedjenek a gyermekek azon, hogy Isten büntetése, mellyel ősszüleinket sújtotta, igazságos volt, mert áruló műdjára visszaéltek Isten jóságával és szeretetével.

20. Ádám és Éva kilépnek a világba.

Ádám és Éva megkezdte bolyongását az idők folyamán. A bűnbeeséssel elvesztették Isten barátságát, és szentségiállapotukat. Ezért menekülnek előre. De az Urísten végtelen jóságában megcsillantja előttük a szabadulás reményét. Ez pedig az ígért Megváltó lesz, aki a számkivetés minden fájdalmát elviselhetővé teszi.

Ez a kép nagyon jelentős, drámai módon kifejezi ki a teremtet világ ellenkezését a bűnös emberrel szemben. A fák feketévé válnak, az égbolt sötét és szomorú, a föld kopár, a hegyek szakadékosak, és ebben a Szentírás által az idők éjének nevezett környezetben látjuk bolyongani ősszüleinket. De ne engedjük, hogy gyermekeink szomorú benyomásokkal távozzanak. Még kell mondani nekik, hogy minden fájdalom mélyén ott van a remény, amelyet ígéretével adott az Isten.
